MEDIA
KANCELARIA PRAWNA
ul. Łąkowa 21/17
61-879 Poznań
+48 535 656 013
sekretariat@kancelaria.media.pl

Warszawa, dnia 20 listopada 2019 r.

Organ Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej
ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa

Stanowisko konsultacyjne dotyczące projektów decyzji w sprawach:

DHRT.WIT.6082.1.2018
DHRT.WIT.6082.2.2018
DHRT.WIT.6082.3.2018
DHRT.WIT.6082.4.2018
DHRT.WIT.6082.5.2018
DHRT.WIT.6082.6.2018

1. Mając na względzie, że projekty decyzji w ww. sprawach są bardzo zbliżone, niniejszym, w imieniu członków Polskiej Izby Komunikacji Elektronicznej (PIKE, Izba), w ramach ww. postępowań konsultacyjnych, przedstawiam stanowiska o jednakowej treści.
2. Już na wstępie należy podkreślić, że projektowane decyzje oparte są o **przepisy uchwalone w trybie niezgodnym z Konstytucją RP**. Uzasadnienie tego twierdzenia zostało szczegółowo przedstawione w toku postępowania.
3. Niezależnie od powyższego, projektowane rozstrzygnięcia są niezgodne z:

- art. 139 ust. 1b w zw. z ust. 1 ustawy - Prawo telekomunikacyjne (Pt), czyli z samą podstawą prawną projektowanych decyzji,
- z prawem UE i praktyką UE,
- z zasadą niedyskryminacji (art. 189 ust. 2 pkt 2 lit. c Pt),
- z zasadą zapobiegania zniekształcaniu lub ograniczaniu konkurencji (art. 189 ust. 2 pkt 1 lit. b Pt),
- z zasadą neutralności technologicznej (art. 189 ust. 2 pkt 5 Pt).

4. Ponadto, Prezes UKE całkowicie zignorował potrzebę przeprowadzenia postępowania dowodowego m.in. na okoliczność:

- poziomu kosztów ponoszonych przez regulowanych operatorów, co doprowadziło do ustalenia opłat za Nadzór i Wizję na poziomie poniżej tych kosztów,
- struktury kosztów ponoszonych przez regulowanych operatorów, co doprowadziło do skonstruowania Narzędzia do wyznaczania opłat za dostęp do kabli w sposób nieprzystający do realiów prowadzenia działalności przez regulowanych operatorów.

5. Niniejsze stanowisko, oprócz uzasadnienia ww. zarzutów, zawiera także szczegółowe uwagi dotyczące Warunków Dostępu, zmienianych projektowaną decyzją, jak również do kwestii sposobu ustalania wysokości opłat za dostęp do kabla telekomunikacyjnego.

I. Niezgodność z art. 139 ust. 1b w zw. z ust. 1 Pt

6. PIKE stoi na stanowisku, że projektowane decyzje są niezgodne z art. 139 ust. 1b w zw. z ust. 1 Pt w zakresie, w którym nakładają one obowiązek:

- udzielania dostępu do kabli na warunkach regulowanych przez Prezesa UKE, w odniesieniu do wszystkich zasobów danego operatora, znajdujących się w dowolnym miejscu na obszarze kraju,
- udzielania dostępu do kabli, w przypadku których nie jest możliwe ich udostępnienie operatorowi korzystającemu (OK) bez utraty możliwości jednoczesnego świadczenia z ich wykorzystaniem usług przez operatora udostępniającego (OU).

I.1. Zakres zasobów objętych obowiązkiem umożliwienia dostępu

7. Koncepcja dodania do Pt nowej procedury i obowiązków, o których mowa w art. 139 ust. 1a-1c Pt, pojawiła się po raz pierwszy dopiero w poprawkach Senatu, na ostatnim etapie procesu legislacyjnego. W opinii PIKE przesądza to o ich niekonstytucyjności. Prezes UKE postanowił nie brać tej okoliczności pod uwagę i wskazał, że przepisy te korzystają z domniemania konstytucyjności.

8. W związku z tym, że przepisy te nigdy dotąd nie były stosowane, nie istnieje orzecznictwo, które mogłoby zawierać wskazówki odnośnie do ich wykładni. Zasadne jest zatem zastosowanie wykładni historycznej. W opinii PIKE z wykładni tej wynika, że **regulacja dostępu do infrastruktury, o której mowa w art. 139 ust. 1b. w zw. z ust. 1 Pt, dotyczy infrastruktury, w przypadku której pojawiły się spory o dostęp i infrastruktury znajdującej się na konkretnej nieruchomości**.

9. W *uchwale Senatu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 9 listopada 2012 r. w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw*, w ramach uzasadnienia poprawki nr 9, mocą której do art. 139 Pt, dodano ust. 1a-1c, Senat wskazał: "*Zdaniem Senatu w miejsce przepisu dotyczącego sposobu postępowania w sprawie dostępu do infrastruktury, uchylonego ustawą o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw, należy wprowadzić nowe postępowanie, które zapew[nie]ni ten dostęp do budynków i infrastruktury telekomunikacyjnej (poprawka nr 9).*".

10. Ustawą, o której mowa powyżej, jest *ustawa z dnia 12 października 2012 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw*. Jedynym sposobem postępowania w sprawie dostępu do infrastruktury, który został uchylony - a nie zmieniony - ww. ustawą był sposób określony w art. 30 ust. 2 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (ustawa szerokopasmowa): "*Właściciel istniejącej kanalizacji*

kablowej usytuowanej na nieruchomości lub w budynku jest obowiązany udostępnić tę kanalizację przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu, który nie ma możliwości korzystania z innej istniejącej kanalizacji kablowej, w celu zapewnienia telekomunikacji.".

11. Przepis art. 139 Pt - co wynika z jego literalnego brzmienia - dotyczy infrastruktury telekomunikacyjnej, a nie tylko kanalizacji kablowej. Tym niemniej, art. 30 ustawy szerokopasmowej, dotyczy możliwości dostępu do konkretnych nieruchomości, w tym budynków. Podobnie uchylony art. 30 ust. 2 ustawy szerokopasmowej dotyczył dostępu do kanalizacji kablowej (obecnie szerzej: infrastruktury telekomunikacyjnej), do której określony przedsiębiorca telekomunikacyjny pragnął uzyskać dostęp.

12. Skoro dodane do art. 139 ust. 1a-1c Pt miały zastąpić błędnie - w przekonaniu Senatu - uchylony art. 30 ust. 2 ustawy szerokopasmowej, należy przyjąć, że - podobnie jak art. 30 ust. 2 ustawy szerokopasmowej - także art. 139 ust. 1a-1c Pt dotyczy wyłącznie konkretnej infrastruktury położonej w konkretnym budynku. **W związku z powyższym, nałożenie obowiązku udzielania dostępu do infrastruktury w zakresie kabli telekomunikacyjnych w budynkach wielorodzinnych na warunkach określonych przez Prezesa UKE, w odniesieniu do wszystkich takich kabli na terytorium kraju, jest niezgodne z art. 139 ust. 1b w zw. z ust. 1 Pt.**

13. Powyższej argumentacji nie zmienia przywoływany w projekcie decyzji komentarz prof. S. Piątka, dotyczący zakresu infrastruktury, której mogą dotyczyć obowiązki nałożone przez Prezesa UKE (pkt 1 uzasadnienia projektu decyzji, w którym przywołany został komentarz do art. 139 ust. 1a Pt). Jak wskazano już szczegółowo w stanowisku konsultacyjnym PIKE, przedstawionym w toku konsultacji projektów decyzji pierwszoinstancyjnych, najnowszy komentarz prof. S. Piątka (z 2019 r.) został zmieniony w wyniku opublikowania *Stanowiska Prezesa UKE w sprawie wdrożenia obowiązku umożliwienia dostępu do nieruchomości, w tym budynków oraz infrastruktury telekomunikacyjnej* (Warszawa, wrzesień 2013 r.). We wcześniejszej wersji komentarza (z 2013 r.), zanim ww. *Stanowisko* zostało opublikowane, prof. S. Piątek, podążając za własną wiedzą i przekonaniem, interpretował art. 139 ust. 1a i 1b Pt w taki sposób, że przepisy te mogą znaleźć zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do pojedynczych nieruchomości, a nie zbiorczo.

14. W związku z powyższym, przywoływanie w projekcie decyzji komentarza prof. S. Piątka w zakresie, w którym twierdzi on, że art. 139 ust. 1a Pt dotyczy "całości zasobów, którymi dysponuje przedsiębiorca", jest w istocie przywoływaniem przez Prezesa UKE własnego *Stanowiska* omawianego w tym komentarzu, a nie stanowiska "doktryny".

15. Nałożenie **obowiązku stosowania uregulowanych przez Prezesa UKE warunków dostępu do infrastruktury w odniesieniu do całości zasobów operatora, a przede wszystkim - określenie tych warunków z góry, niezależnie od wystąpienia jakichkolwiek sporów w tym zakresie, stanowi w istocie nałożenie obowiązku stosowania ustalonej przez Prezesa UKE oferty ramowej**. Taki obowiązek, zgodnie z art. 42 ust. 1 Pt, może zostać jednak nałożony wyłącznie na przedsiębiorcę o znaczącej pozycji rynkowej, wyznaczonego zgodnie z odpowiednią procedurą. Prezes UKE zmierza w istocie do nałożenia na regulowanych operatorów

obowiązku stosowania narzuconej przez siebie oferty ramowej bez zachowania odpowiedniej procedury, co stanowi naruszenie art. 43 ust. 1 w zw. z art. 42 ust. 1 w zw. z art. 24 pkt 2 lit. a w zw. z art. 22 ust. 1 Pt.

I.2. Współkorzystanie i możliwość korzystania a odstąpienie kabla i przymusowa rezygnacja ze świadczenia usług detalicznych

16. Istotą obowiązku, o którym mowa w art. 139 ust. 1 pkt 2 i 3 Pt, którego także dotyczy art. 139 ust. 1b Pt, jest umożliwienie dostępu polegającego na "współkorzystaniu" lub "możliwości korzystania" z infrastruktury telekomunikacyjnej. W przypadku projektowanych decyzji jest to infrastruktura telekomunikacyjna w zakresie kabli telekomunikacyjnych w budynkach wielorodzinnych.

17. Słowo "współkorzystanie" literalnie oznacza wspólne, jednoczesne korzystanie z określonego zasobu. Sytuacją całkowicie odmienną od "współkorzystania" byłoby odstąpienie kabla przez OU na rzecz OK i pozbawienie się tym samym możliwości korzystania z kabla przez OU. Obowiązek "współkorzystania" z kabla jest z definicji całkowicie odmienny od odstąpienia kabla.

18. Podobnie, w art. 139 ust. 1 pkt 3 Pt, mowa jest o umożliwieniu dostępu polegającego na "możliwości korzystania" z określonego zasobu. **Podobnie, jak "współkorzystania" z kabla, tak i "możliwości korzystania" z kabla telekomunikacyjnego nie sposób utożsamiać z jego odstąpieniem i jednoczesną utratą - w bliżej nieokreślonej perspektywie czasowej - możliwości świadczenia przez OU usług z wykorzystaniem takiego kabla, nawet w przypadku, gdy pojawiłby się popyt na usługi OU.**

19. Powyższe rozważania nie oznaczają, że przepis art. 139 ust. 1 Pt jest przepisem nakładającym obowiązki, których nie da się w praktyce realizować, bynajmniej. Przepis ten, w pierwszej kolejności, dotyczy dostępu do szeroko rozumianej infrastruktury, czyli m.in. do kanalizacji kablowej, o której była mowa w uchylonym i wspomnianym wyżej art. 30 ust. 2 ustawy szerokopasmowej. Po drugie, **technicznie istnieje możliwość współkorzystania, czy też zapewnienia możliwości korzystania z kabla, w szczególności w przypadku kabla światłowodowego o co najmniej dwóch włóknach. W przypadku takiego kabla możliwe jest, co do zasady, jednoczesne korzystanie, czy też współkorzystanie z niego przez dwóch przedsiębiorców.**

20. Projektowane decyzje, wbrew art. 139 ust. 1 Pt, nakładają jednakże obowiązek umożliwienia dostępu do kabla także wówczas, gdy technicznie nie jest możliwe jego współkorzystanie lub zapewnienie możliwości korzystania z niego. W przypadku takich kabli **projektowane decyzje nakładają w istocie obowiązek odstąpienia takiego kabla i rezygnacji ze świadczenia usług detalicznych przez OU nawet w sytuacji, gdy po przejściowej przerwie, pojawiłby się ponownie popyt na usługi OU.** Zagadnienie to jest szczególnie istotne w przypadku projektowanych decyzji, których dotyczy niniejsze stanowisko, ponieważ projektowane decyzje kierowane są do operatorów, którzy w dużej mierze zbudowali swoją sieć w oparciu

o kable koncentryczne. Wspólne (jednoczesne) korzystanie przez dwóch (lub więcej) podmiotów z takich kabli nie jest technicznie możliwe.

21. Argumentacja ujęta w pkt. 4 uzasadnienia projektowanych decyzji, przywołująca *Analizę możliwości technicznych dostarczenia usług hurtowych w oparciu o infrastrukturę CATV*, zmierza do wykazania, że jest możliwe uwolnienie fragmentu kabla koncentrycznego, z którego OU nie korzysta (jest to wolny zasób), zarówno wówczas, gdy mamy do czynienia z topologią magistrali, jak i drzewa. W uzasadnieniu wskazano m.in., że "*możliwy do uwolnienia jest jedynie odcinek pomiędzy ostatnim punktem podziału sygnału a gniazdkiem abonenckim. W praktyce oznacza to możliwość uwolnienia kabla współosiowego od punktu podziału (rozdzielacz, wzmacniacz sygnału) znajdującego się w budynku do gniazdka abonenckiego*".

22. O ile jest technicznie możliwe fizyczne wydzielenie ww. odcinka kabla i podłączenie go do sieci OK, o tyle nie zmienia to faktu, że wydzielenie ww. odcinka kabla i podłączenie go do sieci OK oznacza, że OU całkowicie traci możliwość świadczenia usług detalicznych z wykorzystaniem takiego kabla, nawet gdy po pewnym okresie przestoju pojawiłby się popyt na usługi OU. Technicznie jest zatem możliwe odstąpienie takiego kabla na rzecz OK, nie jest jednak możliwe współkorzystanie, czy też zapewnienie możliwości korzystania z tego kabla, bez całkowitej utraty dostępu do takiego kabla przez OU.

23. **Obowiązek, o którym mowa w art. 139 ust. 1 Pt polega wyłącznie na współkorzystaniu z kabla, czy też na zapewnieniu możliwości korzystania z kabla. Obowiązek ten nie polega jednak na odstępowaniu kabla i całkowitej rezygnacji ze świadczenia usług detalicznych z wykorzystaniem takiego kabla, nawet w razie przejściowej przerwy w popycie na usługi detaliczne świadczone przez OU.**

I.3. Przesłanki odmowy udzielenie dostępu o kabla

24. W opinii PIKE przesłanki odmowy udzielenia dostępu do kabla telekomunikacyjnego należy rozszerzyć o:

- sytuację, gdy OK dysponuje już kablami telekomunikacyjnymi w danym budynku; OK nie może argumentować, że duplikacja kabli OK jest z jakichkolwiek przyczyn niemożliwa, skoro kable te już wcześniej zduplikował,
- przypadek, gdy sytuacja prawna kabla jest nieuregulowana, a OK ubiega się o dostęp do kabla na podstawie art. 139 ust. 1 pkt 2 Pt, biorąc pod uwagę, że stan prawny kabla jest jedną z przesłanek ubiegania się o dostęp do kabla.

25. Uwzględnienie powyższych postulatów Izba uznaje za niezbędne w przypadku, gdy Prezes UKE wyda projektowane decyzje, pomimo argumentów przemawiających za całkowitą rezygnacją z regulacji ogólnych warunków dostępu do kabli w oderwaniu od konkretnych nieruchomości, na których kable te zostały zainstalowane.

II. Niezgodność z prawem Unii Europejskiej i niewykazanie zgodności z praktyką europejską

II.1. Niezgodność z prawem UE

26. Wbrew twierdzeniom ujętym w pkt. 5 uzasadnienia projektowanych decyzji, proponowane rozstrzygnięcia nie są zgodne ani z prawem UE, ani z praktyką europejską.

27. W art. 12 ust. 3 dyrektywy 2002/21/WE z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa), przywoływanym przez Prezesa UKE w pkt. 5 uzasadnienia projektowanych decyzji, mowa jest o "*obowiązku związan[ym] z udostępnianiem okablowania wewnątrz budynków lub okablowania na odcinku do pierwszego punktu koncentracji lub dystrybucji, jeżeli znajduje się on poza budynkiem, na posiadacza praw, o których mowa w ust. 1, lub na właściciela takiego okablowania, jeżeli jest to uzasadnione na tej podstawie, że powielanie takiej infrastruktury byłoby niewydajne ekonomicznie lub fizycznie niewykonalne. Tego typu ustalenia dotyczące* **współużytkowania** *lub koordynacji mogą obejmować przepisy dotyczące rozkładania kosztów* **współużytkowania** *urządzeń lub nieruchomości dostosowane w razie potrzeby do stopnia ryzyka.*". Obowiązek ten polegać ma zatem na **współużytkowaniu urządzeń lub nieruchomości, a nie na odstąpieniu wybudowanego wcześniej okablowania i przymusowej rezygnacji ze świadczenia usług detalicznych** w razie wystąpienia przerwy w popycie na takie usługi.

28. Współużytkowanie kabli koncentrycznych, czyli jednoczesne użytkowanie ich przez dwóch lub więcej operatorów, w przeciwieństwie do kabli światłowodowych o dwóch lub większej liczbie włókien, jest technicznie niemożliwe, niezależnie od topologii sieci i długości odcinka kabla, którym OK byłby zainteresowany.

29. Dalej w pkt. 5 uzasadnienia projektowanych decyzji Prezes UKE przywołuje dyrektywę 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej (EKŁE).

30. Także w EKŁE mowa jest o współużytkowaniu urządzeń, a nie o ich przymusowym odstępowaniu innym przedsiębiorcom i przymusowej rezygnacji ze świadczenia usług detalicznych przez OU. Należy przytoczyć motyw 105 EKŁE: "[...] *Poprawa* **współużytkowania** *urządzeń może obniżyć koszt środowiskowy związany z rozmieszczaniem infrastruktury łączności elektronicznej i służyć zdrowiu publicznemu i bezpieczeństwu publicznemu oraz pomóc w realizacji celów w zakresie planowania przestrzennego. Właściwe organy powinny być uprawnione do żądania, aby przedsiębiorstwa, które korzystały z praw do instalowania urządzeń nad lub pod własnością publiczną lub prywatną,* **współużytkowały** *takie urządzenia lub mienie (w tym również w formie fizycznej kolokacji) po odpowiednim okresie konsultacji publicznych, podczas których wszystkie zainteresowane strony powinny mieć możliwość wyrażenia swoich poglądów, i w określonych obszarach, gdzie taki* **ogólny interes uzasadnia wprowadzenie współużytkowania**. *Może tak być w przypadku wysokiego zagęszczenia podłoża lub gdy konieczne jest pokonanie naturalnej bariery. Właściwe organy powinny w szczególności móc nakładać obowiązek* **współużytkowania** *elementów sieci i urządzeń towarzyszących, takich jak kanały, przewody, maszty, studzienki, szafki uliczne, anteny, wieże i inne konstrukcje wsporne, budynki lub wejścia do budynków oraz obowiązek lepszej koordynacji prac budowlanych ze względów środowiskowych lub innych względów związanych z polityką publiczną. Natomiast to krajowe organy regulacyjne*

powinny mieć obowiązek określania zasad podziału kosztów **współużytkowania** *urządzeń lub własności, aby zagwarantować, że ryzyko ponoszone przez zainteresowane przedsiębiorstwa będzie w odpowiedni sposób kompensowane.".*

31. Z powyższego motywu wynika, po pierwsze, że właściwe organy są uprawnione do nakładania obowiązków w zakresie **współużytkowania** urządzeń, lecz **nie w zakresie ich odstępowania** na rzecz innych podmiotów. Po drugie, ogólny interes może uzasadnić - zgodnie z motywem 105 EKŁE - wprowadzenie współużytkowania np. w przypadku wysokiego zagęszczenia podłoża lub gdy konieczne jest pokonanie naturalnej bariery. Wysokie zagęszczenie podłoża lub konieczność pokonania naturalnej bariery to okoliczności, które z natury rzeczy nie występują na terytorium całego kraju. Obowiązki w zakresie współużytkowania **nie mogą być zatem nakładane, bez zróżnicowania, na terytorium całego kraju i w odniesieniu do całości zasobów danego przedsiębiorcy**.

32. W podobny sposób EKŁE dotyka kwestii współużytkowania w odniesieniu do technologii bezprzewodowej: w motywie 106 EKŁE mowa jest o "**wspólnym korzystaniu** z wież lub masztów". Prawodawca unijny konsekwentnie zatem wskazuje, że w szczególnych przypadkach można nakładać obowiązki symetryczne, które jednak mogą polegać co najwyżej na wspólnym korzystaniu z infrastruktury, a nie na jej odstąpieniu.

33. Prezes UKE przytoczył w pkt. 5 uzasadnienia projektowanych decyzji art. 61 ust. 3 akapit pierwszy EKŁE i wskazał, że "*Przepis ten nie tylko uprawnia do nałożenia obowiązku zapewnienia dostępu, ale i wprost wskazuje na możliwość ustanowienia szczegółowych warunków takiego dostępu.".*

34. PIKE nie kwestionuje ogólnego twierdzenia, że art. 61 ust. 3 EKŁE uprawnia do nałożenia obowiązku zapewnienia dostępu na regulowanych warunkach. Jednak, po pierwsze, przepis ten należy czytać w kontekście motywu 105 i 106 EKŁE. Po drugie, w przepisie tym jest mowa o, tym, że krajowe organy regulacyjne mogą udzielać dostępu do "[...] okablowania i przewodów oraz urządzeń towarzyszących wewnątrz budynków lub na odcinku do pierwszego punktu koncentracji lub dystrybucji określonego przez krajowy organ regulacyjny, jeżeli punkt ten znajduje się poza budynkiem [...]", "***na uzasadniony wniosek***".

35. W związku z powyższym z pewnością, wbrew twierdzeniom Prezesa UKE, **projektowane decyzje nie są bynajmniej zgodne "z kierunkiem regulacji tego zagadnienia na poziomie unijnym**, tj. wypełnia[ją] założenia [EKŁE]". Z przytoczonego przez Prezesa UKE przepisu wynika jasno, że EKŁE nie daje podstaw do nakładania obowiązku dostępu do okablowania w odniesieniu do całości zasobów danego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, i to w przypadku braku jakichkolwiek sporów o taki dostęp, czy też w przypadku braku zainteresowania takim dostępem (braku uzasadnionego wniosku skierowanego do organu).

36. Należy zatem podkreślić, że ani dyrektywa ramowa, ani EKŁE, nie dają podstaw do nałożenia obowiązku:

- odstąpienia okablowania i rezygnacji ze świadczenia usług detalicznych z wykorzystaniem udostępnionego okablowania, w razie wystąpienia przerwy w popycie na usługi detaliczne - a jedynie obowiązek współużytkowania,
- obowiązków w zakresie dostępu do okablowania w razie braku sporów w tym zakresie i w odniesieniu do całości zasobów danego operatora działającego na danym rynku - z wyjątkiem obowiązku stosowania narzuconej przez regulatora oferty ramowej, który jednak może być nałożony - nie tylko zgodnie z prawem krajowym, lecz również zgodnie z prawem UE (art. 8 ust. 5 lit. f dyrektywy ramowej oraz art. 8 ust. 3 w zw. art. 9 ust. 2 dyrektywy 2002/19/WE z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń) - wyłącznie na przedsiębiorcę o znaczącej pozycji rynkowej, wyznaczonego w odpowiednim trybie.

II.2. Niewykazanie zgodności z praktyką europejską

37. PIKE wskazywała już w ramach postępowania w pierwszej instancji, że przywoływane przez UKE rozwiązania stosowane w innych krajach nie zostały przez regulatora rzetelnie przeanalizowane. Prezes UKE, jak wynika z decyzji wydanych w pierwszej instancji na gruncie niniejszej sprawy, **opiera swoje twierdzenia o praktyce europejskiej na prezentacjach i korespondencji z przedstawicielami regulatorów, zamiast na rzetelnej analizie przepisów, doktryny i orzecznictwa w tych krajach**.

38. Gdyby Prezes UKE nie poprzestał na analizie prezentacji i mailowej korespondencji, lecz rzeczywiście przeanalizował choćby same przepisy, które przywoływano w prezentacji i korespondencji, zauważyłby, że symetryczne obowiązki w zakresie dostępu do okablowania nakładane są - przynajmniej w przypadku Chorwacji i Włoch - w odniesieniu do kabli światłowodowych (czyli tam, gdzie technicznie jest możliwe współkorzystanie/współużytkowanie).

39. Już zatem pobieżna analiza dowodów, na których opiera się Prezes UKE, wskazuje, że nie przeanalizował on przepisów, orzecznictwa ani doktryny w krajach, na praktykę których się powołuje. Argumentacja Prezesa UKE, że projektowane decyzje są rzekomo zgodne z praktyką europejską, opiera się wyłącznie na ogólnikowych twierdzeniach wypowiadanych przez przedstawicieli organów regulacyjnych, zamiast na rzetelnej analizie.

40. Twierdzenia ujęte na kilku slajdach prezentacji w power poincie siłą rzeczy obrazują pewien uogólniony i nieprecyzyjny obraz sytuacji. Taka argumentacja nie może zostać uznana za wiarygodny i rzetelny dowód w sprawie administracyjnej, przemawiający za nałożeniem realnych o konkretnych obowiązków na operatorów.

III. Niezgodność z zasadą niedyskryminacji

III.1. Kable koncentryczne i ograniczanie konkurencji

41. Zgodnie z art. 189 ust. 2 pkt 2 lit. c Pt organy właściwe w sprawach telekomunikacji prowadzą politykę regulacyjną, mając na celu w szczególności wspieranie rozwoju rynku

wewnętrznego, w tym zapewnienie równego traktowania (niedyskryminacji w traktowaniu) przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Zapewnienie niedyskryminacji w traktowaniu przedsiębiorców telekomunikacyjnych polega m.in. na tym, aby Prezes UKE nakładał obowiązki, a także dobierał podmioty podlegające regulacji, w niedyskryminacyjny sposób.

42. Wyrazem powyższej zasady niedyskryminacji, która obowiązuje Prezesa UKE, gdy nakłada on obowiązki regulacyjne, jest także art. 8 ust. 5 dyrektywy ramowej, zgodnie z którym w dążeniu do osiągnięcia założeń polityki regulacyjnej **krajowe organy regulacyjne stosują obiektywne, przejrzyste, niedyskryminacyjne i proporcjonalne zasady regulacyjne**.

43. Niedyskryminacja nie oznacza jednakowego traktowania podmiotów bez względu na okoliczności, lecz polega na jednakowym traktowaniu podmiotów w porównywalnych okolicznościach.

44. Przejawem dyskryminacji jest określenie przez Prezesa UKE szczegółowych warunków dostępu do kabli zarówno w odniesieniu do kabli, z których współkorzystanie (czy też współużytkowanie, zgodnie z terminologią unijną) jest możliwe, jak i w odniesieniu do kabli, z których współkorzystanie jest technicznie niemożliwe.

45. **Istnieją bowiem kable, np. kable światłowodowe o dwóch włóknach, których udostępnienie przez OU na rzecz OK nie stoi co do zasady na przeszkodzie równoległemu świadczeniu usług detalicznych przez OU.** Istnieją także kable, których współużytkować nie można, a najwyżej w całości oddać OK do korzystania. Takimi kablami są np. kable koncentryczne. Twierdzenie, że art. 139 ust. 1 Pt dotyczy w równym stopniu obu typów kabli i nałożenie obowiązku stosowania określonych przez Prezesa UKE warunków udzielania dostępu do obu typów kabli ma dyskryminujący skutek względem przedsiębiorców stosujących kable, z których współkorzystać nie można.

46. **Przedsiębiorcy, których dotyczą przedmiotowe postępowania, stosują w dużej mierze kable koncentryczne, z których współkorzystanie nie jest możliwe. Udzielenie dostępu do ich kabli, w przypadku przejściowego zaniku popytu na ich usługi detaliczne, jest równoznaczne nie ze współkorzystaniem, ale z odstąpieniem kabla OU na rzecz OK i przymusową rezygnacją ze świadczenia usług detalicznych przez OU, nawet w przypadku wystąpienia popytu na detaliczne usługi OU w późniejszym czasie (po tym, gdy OK już rozpocznie świadczenie usług detalicznych z wykorzystaniem kabla OU).**

47. W związku z powyższym objęcie regulacją podmiotów stosujących w dużej mierze kable koncentryczne może doprowadzić do **zniekształcenia lub ograniczenia konkurencji** poprzez wprowadzenie możliwości swoistego wywłaszczenia OU przez konkurentów, choć zgodnie z art. 189 ust. 2 pkt 1 lit. b Pt Prezes UKE powinien zapobiegać tym zjawiskom. Projektowane regulacje zniechęcają także do inwestycji (wbrew dyspozycji art. 189 ust. 2 pkt 1 lit. c Pt), ponieważ OU, którego model biznesowy zakłada świadczenie usług detalicznych, może zostać pozbawiony możliwości świadczenia takich usług, jeżeli wystąpiła przerwa w świadczeniu takich usług i jednocześnie pojawi się OK zainteresowany dostępem do kabla OU.

48. Możliwe scenariusze zniekształcania lub ograniczania konkurencji, zwłaszcza przez dużych operatorów konwergentnych, jak również dodatkowa argumentacja dotycząca aspektu zniechęcania do inwestycji, zostały przedstawione stanowisku konsultacyjnym PIKE dotyczącym projektów rozstrzygnięć w pierwszej instancji.

III.2. Dobór podmiotów objętych regulacją

49. Przejawem dyskryminacji jest również dobór podmiotów objętych regulacją. Z wykresów 2 i 3, ujętych w uzasadnieniu projektowanych rozstrzygnięć, wynika, że aż 26% rynku świadczenia usług telekomunikacyjnych pozostaje poza zakresem regulacji Prezesa UKE, która to regulacja daleko ingeruje nie tylko w swobodę działalności gospodarczej regulowanych operatorów, lecz również daje możliwość przejęcia ich kabli telekomunikacyjnych oraz uniemożliwienia im świadczenia usług detalicznych nawet w przypadku pojawienia się popytu na ich usługi.

50. Trudno uznać wykresy 2 i 3 ujęte w projektowanych decyzjach za w pełni wiarygodne, ponieważ punkty procentowe obu tych wykresach dają sumę wyższą niż 100, co stanowi jeden z wielu przejawów nierzetelnego przeprowadzenia postępowania dowodowego przez Prezesa UKE. Jeżeli rzeczywiście poza zakresem regulacji pozostaje aż ok. ⅓ rynku, sposób doboru podmiotów objętych regulacją także budzi wątpliwości.

51. Co więcej, z wykresu nr 4 wynika, że wśród regulowanych operatorów, członków PIKE, ich zasięg w budynkach na obszarze działalności nie przekracza kilkunastu procent. Na tle członków PIKE wyraźnie wyróżnia się Orange Polska (OPL), której zasięg w budynkach na obszarze jej działalności sięga ok. 70%. Tak **ogromna dysproporcja zasięgu w budynkach na obszarze działalności pomiędzy członkami PIKE a OPL** powoduje, że przejawem dyskryminacji jest planowane przez Prezesa UKE objęcie członków PIKE taką samą regulacją, jak OPL. Okoliczności prowadzenia działalności przez członków PIKE i przez OPL są bowiem nieporównywalne.

III.3. Technologie członków PIKE a technologie OPL

52. Jak wielokrotnie wspomniano wyżej, wielu członków PIKE, w przeciwieństwie do OPL, stosuje kable koncentryczne, których udostępnienie jest równoznaczne nie z zapewnieniem możliwości wspólnego z nich korzystania, lecz z ich odstąpieniem OK. OPL stosuje skrętkę miedzianą, która nie zapewnia możliwości realizacji szybkiej sieci telekomunikacyjnej, o której mowa w art. 139 ust. 1 pkt 3 Pt oraz kable światłowodowe.

53. Nie dość zatem, że **OPL ma znacznie większy zasięg w budynkach na obszarze swojej działalności niż członkowie PIKE** (co wynika z ww. wykresu nr 4 przywołanego powyżej), to dodatkowo, w praktyce, **jeżeli jakikolwiek OK będzie zainteresowany dostępem do kabli OPL, będą to kable światłowodowe, których udostępnienie prawdopodobnie nie będzie wiązało się z przymusową rezygnacją ze świadczenia usług detalicznych przez OPL z wykorzystaniem udostępnionych już kabli.**

III.4. Koszty i opłaty

III.4.1 Stawki za Nadzór i Wizję

54. Trzecim przejawem dyskryminacji członków PIKE przez Prezesa UKE są przewidziane w projektach decyzji stawki opłat za Nadzór i - zrównane z nimi - stawki opłat za Wizję. Stawki te zostały zaczerpnięte przez Prezesa UKE z oferty ramowej OPL (SOR), a zatem są one oparte o koszty **OPL, która odnosi duże korzyści ze względu na zakres i skalę prowadzonej działalności. Koszty przypadające na jednego abonenta, czy na jeden kabel, są zatem z definicji niższe niż koszty ponoszone przez mniejszych operatorów.** Dodatkowo, na potrzeby SOR, koszty ponoszone przez OPL są następnie korygowane m.in. zgodnie z koncepcją kosztów, które poniósłby efektywnie działający przedsiębiorca, czyli mogą być ustalone nawet na niższym poziomie, niż realnie ponosi OPL. Tym bardziej zatem są one niższe niż ponoszone przez członków PIKE.

55. W związku z powyższym koszty świadczenia usług, które są przyjmowane jako podstawa przy określaniu opłat w ramach SOR, są z pewnością z natury rzeczy niższe niż koszty świadczenia usług przez mniejsze podmioty, którymi są członkowie PIKE. **Prezes UKE nie poddał jednakże tych kosztów żadnemu badaniu i arbitralnie wskazał, że członkowie PIKE powinni stosować taką samą stawkę za godzinę Nadzoru i Wizji, jaką stosuje OPL, realizując SOR.** Co więcej, OPL, zgodnie z projektem decyzji w sprawie DR.WIT.6082.6.2019, zapewniając symetryczny dostęp do kabli, także obowiązana jest stosować stawki za Nadzór i Wizję określone w SOR.

56. Stawia to OPL w uprzywilejowanej pozycji w stosunku do członków PIKE - co jest niezgodne z zasadą niedyskryminacji - ponieważ określona w projekcie decyzji dla OPL stawka za Nadzór i Wizję rzeczywiście oparta jest na kosztach ponoszonych przez OPL. Stawka ta jest całkowicie nieprzystająca do kosztów ponoszonych przez członków PIKE w związku z realizacją Nadzoru i Wizji.

57. W związku z powyższym nasuwa się wniosek, że Prezes UKE jedynie formalnie objął regulacją OPL, aby uniknąć najbardziej rażącego przejawu dyskryminacji, czyli objęcia regulacją członków PIKE, a pominięcia operatora o najbardziej rozbudowanej infrastrukturze w Polsce, jednak uczynił to w sposób nieprzemyślany tj. zastosował środki regulacyjne w dalszym ciągu utrzymujące dyskryminację. Objęcie regulacją OPL nie było objęte pierwotną koncepcją Prezesa UKE, lecz nastąpiło, jak można przypuszczać, wyłącznie w wyniku nacisków Komisji Europejskiej i Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

58. Prezes UKE bynajmniej nie wyeliminował dyskryminacji, lecz sprawił, że projektowane decyzje będą w istocie **faworyzowały OPL.**

III.4.2. Możliwość stosowania stawek jak za dostęp do LPŚ a neutralność technologiczna

59. Prezes UKE w projekcie decyzji w sprawie DR.WIT.6082.6.2019 dał OPL możliwość stosowania, w przypadku dostępu do kabli światłowodowych, stawek jak za dostęp do Lokalnej Pętli Światłowodowej (LPŚ), określonych w SOR. Podobnie, jak w przypadku stawek

za Nadzór i Wizję, stawki za dostęp do LPŚ są oparte o koszty OPL, więc w przypadku, gdy OPL zastosuje do dostępu do kabli światłowodowych stawki jak za dostęp do LPŚ, **opłaty te będą dla OPL adekwatne - lecz dla członków PIKE z definicji adekwatne nie będą**.

60. Należy przy tym zauważyć, że potencjalni OK zainteresowani dostępem do kabli telekomunikacyjnych prawdopodobnie będą ubiegać się raczej o dostęp do kabli światłowodowych niż do kabli miedzianych OPL, ponieważ technologia xDSL jest obecnie przestarzała i mało konkurencyjna. Można zatem przewidzieć, że OPL w praktyce nie będzie zobowiązana do podjęcia wysiłku zasilenia danymi narzędzia do wyznaczania opłat, stworzonego przez Prezesa UKE.

61. Powyższa uwaga ma duże praktyczne znaczenie, ponieważ członkowie PIKE przewidują, że już samo rzetelne zasilenie danymi narzędzia do ustalania opłat będzie wiązało się z dużymi kosztami. OPL będzie w praktyce zwolniona z obowiązku poniesienia tych kosztów, jeżeli oprze się na stawkach jak za LPŚ. Co więcej, narzędzie do wyznaczania opłat stanowi transparentny model kosztów. Dla OPL taki model – na potrzeby SOR – nie powstał (dowód: odpowiedź na wniosek o dostęp do informacji publicznej z dnia 19 września 2019 r.). Nie sposób zatem dokładnie prześledzić i oszacować, jakie szczegółowe elementy kosztowe są uwzględniane przez OPL przy obliczaniu kosztów świadczenia usługi LPŚ. Ani bowiem instrukcja rachunkowości regulacyjnej OPL, ani opis kalkulacji kosztów OPL nie zawierają aż tak szczegółowych elementów kosztowych, jak narzędzie do wyznaczania opłat (np. szerokość klatki schodowej).

62. Można jednak przypuszczać, że konieczność dostosowania własnej rachunkowości do zasad rachunkowości regulacyjnej, ułatwiłaby OPL zasilenie danymi narzędzia do wyznaczania opłat. Właśnie ten operator, który byłby w stanie przy mniejszym wysiłku i nakładach skorzystać z narzędzia UKE – prawdopodobnie w praktyce nie będzie zobowiązany do jego wypełniania.

63. W projektach decyzji kierowanych do członków PIKE Prezes UKE także przewidział możliwość zastosowania stawek, jak za LPŚ, w odniesieniu do dostępu do kabli światłowodowych. **Stosowanie stawek, jak za dostęp do LPŚ, które oparte są na kosztach ponoszonych przez operatora odnoszącego znaczne korzyści ze skali i zakresu prowadzonej działalności, z natury rzeczy byłoby nieadekwatne w przypadku członków PIKE.**

64. Prezes UKE nie wskazał w projektowanych decyzjach dowodów, na których się oparł przyjmując, że stawki zaczerpnięte z SOR byłyby adekwatne także w przypadku innych operatorów, w szczególności operatorów ponoszących koszty wyższe niż OPL. Co więcej, gdyby siedmiu regulowanych operatorów zastosowało identyczne stawki za dostęp do kabla, na rynku mogłyby powstać skutki równoważne do zmowy cenowej, z trudnymi do oszacowania skutkami dla tych operatorów, którzy swój model biznesowy opierają na świadczeniu usług hurtowych, a także z ewidentną szkodą dla użytkowników.

65. W przypadku, gdyby któryś z członków PIKE zdecydował się na stosowanie stawek jak za dostęp do LPŚ, mogłoby to być podyktowane przede wszystkim chęcią minimalizacji kosztów

związanych z wypełnianiem narzędzia do wyznaczania opłat, a także minimalizacji ryzyka związanego z nieprawidłowych zasileniem narzędzia danymi (i ewentualnymi karami nałożonymi przez Prezesa UKE), w połączeniu z liczeniem na to, że zainteresowanie dostępem do kabli będzie - jak dotychczas - znikome.

66. Jak jednak wielokrotnie już wskazano, członkowie PIKE objęci przyszłą regulacją w dużej mierze stosują kable koncentryczne. Zarówno kable światłowodowe, jak i kable koncentryczne mogą być wykorzystane w celu realizacji nie tylko szybkiej sieci telekomunikacyjnej, o której mowa w art. 139 ust. 1 pkt 3 Pt, lecz również jeszcze szybszej sieci, czyli sieci o bardzo dużej przepustowości, o której mowa w EKŁE. Zgodnie jednak z projektami decyzji, tylko w przypadku kabli światłowodowych przewidziana została możliwość zastosowania alternatywy w stosunku do narzędzia do wyznaczania opłat.

67. W przypadku kabli koncentrycznych operator będzie zmuszony do zastosowania narzędzia do wyznaczania opłat. **Kable światłowodowe zostały zatem potraktowane przez Prezesa UKE w sposób uprzywilejowany w porównaniu z kablami koncentrycznymi.** PIKE podkreśla, że stawki jak za dostęp do LPŚ w przypadku kabli światłowodowych uważa za nieadekwatne. Sama jednak możliwość wyboru dwóch metod wyznaczania opłat – zwłaszcza w świetle niedoskonałości narzędzia do wyznaczania opłat – jest rozwiązaniem zasługującym na aprobatę.

68. Zapewnienie dwóch alternatywnych rozwiązań w przypadku wyznaczania opłat jest bardziej korzystne niż w przypadku narzucenia tylko jednego rozwiązania. W związku z powyższym, skoro **Prezes UKE przewidział alternatywny sposób wyznaczania stawki za dostęp do kabli światłowodowych, powinien także stworzyć alternatywny sposób liczenia opłat dla kabli koncentrycznych, aby zapewnić realizację zasady neutralności technologicznej.**

III.4.3. Narzędzie do wyznaczania opłat

69. Praktyczna możliwość rezygnacji przez OPL z wypełniania narzędzia do wyznaczania opłat i zastosowania opłat za dostęp do kabla światłowodowego w wysokości opłat jak za dostęp do LPŚ ma także inną odsłonę niż naruszenie zasady neutralności technologicznej.

70. Zastosowanie przez OPL stawek jak za dostęp do LPŚ umożliwiłoby OPL odzyskanie kosztów związanych z udostępnieniem kabla i naliczenie marży.

71. Członkowie PIKE mogą natomiast - w przypadku kabli światłowodowych - także zastosować stawki jak za dostęp do LPŚ, przy czym wówczas w najlepszym (czysto teoretycznym) scenariuszu osiągaliby niższą marżę niż OPL (ponieważ OPL ponosi niższe koszty jednostkowe), a w najgorszym (niestety najbardziej realnym) - świadczyliby usługi poniżej kosztów.

72. W przypadku kabli koncentrycznych członkowie PIKE mają obowiązek zastosować narzędzie do wyznaczania opłat. Narzędzie to, pomimo naprawienia w nim niektórych kardynalnych błędów w wyniku uwzględnienia uwag PIKE, nadal wyznacza stawki opłaty za dostęp do kabla na poziomie poniżej ponoszonych kosztów.

73. Narzędzie do wyznaczania opłat m.in.:

- w zakładce "Dane sieciowe" wprowadza pozycję "maksymalnej długości kabla", czyli nie jest nawet możliwe uwzględnienie rzeczywistej długości kabla (zużytego materiału), jeżeli jest on dłuższy od długości arbitralnie przyjętej przez Prezesa UKE,
- uniemożliwia uwzględnienie kosztów niekwalifikowanych jako operacyjne (np. kary umowne, odszkodowania),
- wyznacza opłatę w oparciu o ponoszone koszty, choć żaden przepis Pt nie umożliwia nałożenia obowiązku wyznaczania opłat w oparciu o ponoszone koszty na przedsiębiorcę, który nie został wyznaczony jako przedsiębiorca o znaczącej pozycji rynkowej,
- powstało w oderwaniu od struktury kosztów, czy też sposobu ewidencji kosztów stosowanego przez każdego z operatorów – a zatem Prezes UKE w istocie nakłada na członków PIKE obowiązek podobny do obowiązku rachunkowości regulacyjnej, choć art. 139 Pt nie daje do tego żadnych podstaw.

74. Objęcie zatem regulacją - z jednej strony - operatorów, którzy w dużej mierze stosują kable koncentryczne i będą zobowiązani do stosowania tak niekorzystnego narzędzia, w sytuacji, gdy - z drugiej strony - OPL będzie mogła nie tylko nie ponosić kosztów i ryzyk związanych z prawidłowym wypełnieniem narzędzia, lecz również oprzeć się na opłatach wyznaczonych w oparciu o realnie ponoszone przez nią koszty, skorygowane tylko zgodnie z koncepcją efektywnego przedsiębiorcy, wskazuje na **dyskryminację członków PIKE względem OPL**.

75. Ponadto, narzędzie nie zostało opisane w projekcie decyzji pod względem zastosowanych w narzędziu formuł MS Excel - narzędzie zawiera instrukcję wypełniania, lecz nie jest możliwe zwykłe prześledzenie sposobu, w jaki narzędzie oblicza wszystkie wartości. Zrozumienie sposobu dokonywania obliczeń przez narzędzie wymaga zaawansowanej znajomości programu MS Excel i formuł stosowanych w tym programie, których znajomość nie jest powszechna, także wśród członków PIKE objętych regulacją. Niezależnie zatem od pozostałych uwag, projektowane decyzje - w razie ich wydania - powinny zostać uzupełnione o szczegółowy opis, w jaki narzędzie dokonuje obliczeń, wraz z zastosowanymi wzorami. Za takie powszechnie zrozumiałe wzory obliczeń nie mogą zostać uznane formuły Excel, w których stosowane są nie tylko działania matematyczne, lecz także słowa mające konkretne znaczenie, znane jedynie osobom biegłym w korzystaniu z tego programu.

IV. Uwagi szczegółowe

IV.1. Aktualizacja ceny i sposobu wyznaczania opłat

76. Niezależnie od powyższych uwag w zakresie niezgodności projektowanych decyzji z szeregiem norm prawnych, Izba liczy się z możliwością, że Prezes UKE nie odstąpi od wydawania projektowanych decyzji. W takim przypadku PIKE wskazuje, że w celu zachowania zasady neutralności technologicznej Prezes UKE powinien wprowadzić

alternatywny sposób wyznaczania opłat nie tylko w przypadku kabli światłowodowych, lecz również w przypadku kabli koncentrycznych.

77. Ponadto, w przypadku, gdy dostępny jest więcej niż jeden sposób wyznaczania opłat, np. narzędzie do wyznaczania opłat i możliwość zastosowania stawek, jak za LPŚ, powinna zostać wprowadzona możliwość zmiany sposobu wyznaczania opłat w razie zmiany kosztów świadczenia usług przez OU. Należy podkreślić, że stawki za dostęp do LPŚ ustalane są w oparciu o koszty innego operatora, OPL, a żaden z członków PIKE nie ma nie tylko wpływu na te koszty, lecz również wglądu do tych kosztów. **Poziom stawek określonych w SOR pozostaje całkowicie poza kontrolą członków PIKE, jak również kształtuje się w oderwaniu od poziomu kosztów ponoszonych przez członków PIKE.**

78. Z tego też powodu **brak możliwości rezygnacji z opierania się na stawkach jak za dostęp do LPŚ, w przypadku wcześniejszego wyboru takiego rozwiązania, w opinii PIKE stanowi ewidentny brak projektowanych decyzji. Taką możliwość należy wprowadzić w razie zmiany kosztów świadczenia usług przez OU.**

79. Podobnie w przypadku wyznaczania opłat w oparciu o narzędzie, możliwy jest scenariusz, gdy niektórzy członkowie nie będą w stanie, wbrew wcześniejszym oczekiwaniom, zasilić narzędzia danymi w sposób, który Prezes UKE uzna za odpowiedni, przez co mogą narazić się na kary. Istnieje duże ryzyko z tym związane, ponieważ na żadnym z członków PIKE nie spoczywa obowiązek prowadzenia rachunkowości, czy kalkulacji kosztów, który Prezes UKE akceptuje z góry jako odpowiedni. Powinna zatem istnieć możliwość, aby OU, który wcześniej postanowił wyznaczać opłaty w oparciu o narzędzie, zmienił decyzję o zaczął stosować stawki jak za dostęp do LPŚ.

80. Jednocześnie brak obowiązku prowadzenia przez operatorów, którzy nie mają znaczącej pozycji rynkowej, rachunkowości regulacyjnej i kalkulacji kosztów, dzięki któremu Prezes UKE może z góry wyznaczyć sposób prowadzenia rachunkowości i kalkulacji kosztów, jest kolejnym argumentem przemawiającym za tym, że cała konstrukcja projektowanych decyzji stanowi w istocie **kalkę obowiązków nakładanych na przedsiębiorcę o znaczącej pozycji rynkowej**. Obowiązki symetryczne powinny być bowiem nakładane jako odpowiedź na konkretne problemy z dostępem do konkretnych nieruchomości, a z pewnością - nie z góry w odniesieniu do wszystkich zasobów przedsiębiorcy.

81. Ponadto, PIKE ponownie wnosi o możliwość aktualizacji cen stosowanych w relacjach z OK, nawet w przypadku, gdy OK nie wyrazi zgody na zmianę umowy. Należy bowiem zauważyć, że umowy wiążące OU z OK będą **umowami zawartymi na czas nieokreślony, których OU - w przeciwieństwie do OK - nie będzie mógł wypowiedzieć**. Tymczasem zasadą na rynku jest możliwość aktualizacji stawek w przypadku umów zawieranych na czas nieokreślony, nawet w przypadku czynszu najmu lokali mieszkalnych, czy umów o pracę. Wprowadzenie możliwości aktualizacji, czy też wypowiedzenia stawek na gruncie obowiązujących umów, prowadziłoby w istocie do urynkowienia umów zawieranych na gruncie projektowanych decyzji. Należy przy tym ponownie zaznaczyć, że Prezes UKE nie prowadził sporów w zakresie dostępu do kabli regulowanych operatorów, a **projektowane decyzje nie powinny**

mieć charakteru represyjnego, lecz rynkowy, a zatem - należy w nich zachować równowagę stron.

IV.2. Korekta wysokości zabezpieczenia

82. Warunki Dostępu uwzględniają możliwość pierwszej korekty wysokości zabezpieczenia dopiero po 6 miesiącach od dnia realizacji pierwszego Zamówienia. Taka regulacja korekty zabezpieczeń może spowodować, że do czasu upływu 6 miesięcy wysokość zabezpieczenia będzie nieadekwatna do wartości Zamówień. Co za tym idzie, **do tego czasu roszczenia OU będą niemalże zupełnie niezabezpieczone**.

83. W związku z tym, PIKE proponuje uprawnienie OU do wzywania OK do korekty wysokości zabezpieczenia i w czasie tych 6 miesięcy, lecz nie częściej niż raz na miesiąc. Takie rozwiązanie spowoduje bardziej adekwatne zabezpieczenie interesów OU w czasie tego okresu początkowego, równocześnie zaś limit jednego wezwania na miesiąc uniemożliwi OU bardziej częste wzywanie OK do korekt.

IV.3. Usuwanie awarii na koszt OK i zwolnienie z czynszu

84. Załącznik do projektowanych decyzji, czyli Warunki Dostępu, przewidują, że "*W sytuacji, gdy OU nie ma wystarczających zasobów technicznych lub personalnych do usunięcia Awarii albo wykonanie tych czynności jest nieopłacalne dla OU ze względów ekonomicznych jest on zobowiązany na wniosek OK do niezwłocznego zezwolenia mu na usunięcie Awarii własnym staraniem, pod Nadzorem OU*". Następnie, zgodnie z ust. 12, w razie usunięcia Awarii własnym staraniem przez OK, OU zwalnia OK z trzyletniego czynszu za dzierżawę. Obecna treść ust. 11 i 12 stanowi wyraz wyraźnego naruszenia równowagi pomiędzy stronami, który powinien zostać z projektowanych decyzji usunięty.

85. W żadnym razie nie można uznać za proporcjonalne obligatoryjne zwolnienie OK z 3-letniego czynszu w razie usunięcia jednej Awarii. Powstaje także wątpliwość, jak daleko sięgałby zakres zwolnienia z czynszu w przypadku, gdyby OK własnym staraniem usunął więcej niż jedną Awarię. Należy podkreślić, że adekwatne mogłoby być zwolnienie OK z czynszu w wysokości stanowiącej równowartość dokonanej naprawy, a pewnością jednak nie zwolnienie z 3-letniego czynszu, niezależnie od zakresu dokonanej naprawy.

86. Ww. postanowienie ust. 11 podkreśla związanie OU wnioskiem OK ("jest on zobowiązany na wniosek OK"). W związku z tym istnieje obawa, że w przypadku złożenia przez OK wniosku o niezwłoczne zezwolenie na usunięcie Awarii przez OU, OU będzie takim wnioskiem związany. Nie jest jasna relacja pomiędzy spełnieniem przesłanek uwzględnienia wniosku OK o samodzielne usunięcie Awarii (na kim, i czy na kimkolwiek spoczywa ciężar udowodnienia tych przesłanek) a tym, że w razie zaistnienia tych przesłanek OU ma obowiązek uwzględnić wniosek OK.

87. W związku z powyższym zasadna byłaby albo modyfikacja zakresu zwolnienia z czynszu w przypadku usunięcia Awarii przez OK, albo taka modyfikacja ust. 11, zgodnie z którą OU nie byłby "zobowiązany na wniosek OK", lecz "może, na wniosek OK, zezwolić mu na usunięcie Awarii własnym staraniem".

IV.4. Szczegółowe uzasadnienie przesłanek z art. 139 ust. 1 pkt 2 i 3 Pt i inne obowiązki OK

88. Przepis art. 139 Pt nie daje podstaw do różnicowania pozycji stron umowy o dostępie do infrastruktury. Nakłada on bowiem obowiązek współużytkowania kabli o charakterze symetrycznym na OU, który nie musi mieć znaczącej pozycji rynkowej.

89. Już samo nałożenie obowiązku stosowania Warunków Dostępu narzuconych przez Prezesa UKE stanowi wprowadzenie elementu różnicowania sytuacji na niekorzyść regulowanych operatorów, zwłaszcza, że poza zakresem regulacji pozostaje blisko ⅓ rynku (o ile wartości wskazane w wykresach nr 2 i 3 w uzasadnieniach projektowanych decyzji są zbliżone do wartości rzeczywistych, a można mieć wątpliwości w tym zakresie, o czym była mowa na początku niniejszego stanowiska). Tym bardziej, w ramach samych Warunków Dostępu, sytuacja OU i OK nie powinna być dalej różnicowana na korzyść OK.

90. W związku z powyższym, skoro OU, odmawiając udzielenia dostępu do kabla, obowiązany jest podać szczegółowe uzasadnienie - OK, wnioskując o udzielenie dostępu do kabla, powinien szczegółowo uzasadnić przesłanki udzielenia takiego dostępu (brak technicznej wykonalności i ekonomiczna nieopłacalność), a nie jedynie się na nie powołać. Zdaniem Izby OK, wnioskując o dostęp do kabla, winien jest swój wniosek uzasadnić w sposób szczegółowy - tak, aby OU był w stanie zweryfikować, czy przesłanki udzielenia dostępu do kabla zostały spełnione, czy też nie.

91. Ponadto, w celu uniknięcia wątpliwości i zapewnienia przejrzystości obowiązków spoczywających zarówno na OU, jak i na OK, PIKE postuluje dodanie do projektowanych decyzji obowiązku złożenia przez OK oświadczenia, że we własnym zakresie uregulował z właścicielem, użytkownikiem wieczystym lub zarządcą nieruchomości zasady swojego wstępu na teren nieruchomości.

IV.5. Przesłanki zwrotu kabla - zakończenie umowy dotyczącej świadczenia usług telekomunikacyjnych na rzecz Abonenta OK w danym lokalu

92. Warunki Dostępu, z jednej strony, wiążą obowiązek udzielania OK dostępu do kabla OU w przypadku, gdy dostęp ten jest potrzebny OK w celu świadczenia usług Abonentowi, lecz z drugiej strony - nakazują OK zwrócić kabel w razie "zakończenia umowy dotyczącej świadczenia usług telekomunikacyjnych na rzecz Abonenta OK" zamiast w razie "zakończenie umowy dotyczącej świadczenia usług na rzecz Abonenta OK w danym lokalu".

93. Różnica pomiędzy ww. przypadkami jest zasadnicza, ponieważ umowa z Abonentem może dotyczyć świadczenia usług w więcej niż jednym lokalu, umowa może także nadal obowiązywać w razie przeprowadzki Abonenta i przeniesienia usług do innego lokalu. W obu

tych sytuacjach umowa z Abonentem obowiązuje, a jednak gwarantowanie OK dostępu do kabla w tych sytuacjach nie byłoby potrzebne w celu świadczenia usług Abonentowi. Mogłoby ono służyć co najwyżej blokowaniu kabla przez OK, co ma szczególnie istotne znaczenie w przypadku kabli koncentrycznych, z których współkorzystanie jest technicznie niemożliwe.

94. W związku z powyższym PIKE postuluje **doprecyzowanie przesłanki zwrotu kabla w przypadku zakończenia umowy dotyczącej świadczenia usług na rzecz Abonenta poprzez dodanie zwrotu "w danym lokalu"**.

IV.6. Terminy

95. Izba postuluje wprowadzenie do projektowanych decyzji terminów nie krótszych niż w przypadku dostępu do kanalizacji telekomunikacyjnej budynku. Kontrola kabla to czynność trudniejsza niż kontrola kanalizacji telekomunikacyjnej budynku. Ponadto technik sprawdzający dostępność i funkcjonalność kabla musi mieć wyższe kwalifikacje niż technik, który może sprawdzić drożność kanalizacji. W związku z powyższym terminy dokonywania czynności związanych z udostępnianiem kabli powinny być co najmniej tak samo długie, jak w przypadku decyzji określającej warunki dostępu do kanalizacji kablowej budynku.

96. Ponadto, umowa, o której mowa w art. 139 ust. 2 Pt, jest umową określającą warunki zapewnienia dostępu w zakresie współkorzystania lub możliwości korzystania z konkretnych zasobów infrastruktury. Na zawarcie takiej umowy przedsiębiorcy mają 30 dni.

97. Tymczasem "umowa", o której mowa w Warunkach Dostępu jest inną umową. Umowa ta określa procedurę prowadzącą do uzyskania potencjalnego dostępu do zasobów, które są bliżej nieokreślone, a wręcz zawarcie tej umowy może nigdy nie doprowadzić do uzyskania dostępu do kabli przez OK - OK może bowiem nigdy nie złożyć Zapytania ani Zamówienia, dotyczących konkretnego kabla.

98. W związku z powyższym umowa, o której mowa w art. 139 ust. 2 Pt, na zawarcie której przedsiębiorcy mają 30 dni, jest umową, która zostaje zawarta dopiero w wyniku złożenia przez OK Zapytania, a następnie Zamówienia. W tym zakresie należy podkreślić, że abstrakcyjna procedura określona w Warunkach Dostępu, nawet przy wykorzystywaniu przez OK i OU maksymalnej długości przewidzianych terminów, zmierza do tego, aby proces rozpoczęty złożeniem Zapytania został zakończony po ok. 15 dniach. Prezes UKE nie może jednak nakładać na OU obowiązku zawarcia umowy, o której mowa w art. 139 ust. 2 Pt w terminie krótszym niż 30. W związku z powyższym terminy przewidziane w Warunkach Dostępu należy wydłużyć.

IV.7. Obowiązek poufności

99. Ze względu na konieczność ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa OU, PIKE postuluje, aby we wszystkich projektowanych decyzjach wyraźnie wskazać, że OK powinien być zobowiązany

do zachowania w tajemnicy informacji na temat infrastruktury OU. Brak takiego wskazania w projekcie Decyzji mógłby doprowadzić do sytuacji, gdy OK odmówi zgody zawarcie w umowie postanowień nakazujących zachowanie poufności informacji na temat infrastruktury OU, jako mniej korzystnych dla siebie. Zachowanie poufności tych informacji jest konieczne chociażby w celu uniknięcia ryzyka zniszczenia, czy kradzieży infrastruktury przez inne podmioty.

100. Należy przy tym zauważyć, że Prezes UKE w decyzjach wydawanych na podstawie art. 30 ustawy szerokopasmowej (np. w decyzji DRI-WWZ-6171-85/13 (63)) wielokrotnie uznawał, że dane dotyczące infrastruktury zainstalowanej w danym budynku mogą stanowić informacje poufne. W związku z tym PIKE stoi na stanowisku, że projekt Decyzji powinien zostać uzupełniony o postanowienie, zgodnie z którym OK jest zobowiązany do zachowania poufności w odniesieniu do informacji dotyczących infrastruktury, uzyskanych w związku z realizacją umowy.

IV.8. Usunięcie obowiązku tworzenia Prognoz przez OK

101. PIKE wskazywała już w stanowisku konsultacyjnym dotyczącym projektu decyzji adresowanym do OPL, że Warunki Dostępu do kabli telekomunikacyjnych członków PIKE powinny być nie mniej korzystne dla OU od Warunków Dostępu do kabli telekomunikacyjnych OPL. W związku z tym, jeżeli obowiązek tworzenia Prognoz przez OK zostanie utrzymany w decyzji adresowanej do OPL, powinien on także zostać utrzymany w decyzjach adresowanych do członków PIKE.

102. Tym niemniej, w opinii PIKE obowiązek tworzenia Prognoz powinien zostać usunięty ze wszystkich decyzji regulujących zasady symetrycznego dostępu do kabli. Szczegółowa argumentacja w tym zakresie została przedstawiona w stanowisku konsultacyjnym PIKE dotyczącym projektu decyzji w sprawie DR.WIT.6082.6.2019.

103. Ponadto, obowiązek przekazywania OK prognoz w zakresie dostępu do kabli z tak dużym wyprzedzeniem, jak przewidziane w projektowanych decyzjach, jak również w przekazywania prognoz dopuszczających stosunkowo niewielki zakres odchyleń, może mieć znamiona porozumienia ograniczającego konkurencję. Zgodnie bowiem z art. 6 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zakazane są porozumienia zmierzające m.in. do ograniczania lub kontrolowania inwestycji.

V. Podsumowanie

104. W pierwszej kolejności z całą mocą podkreślam, że **decyzje pierwszoinstancyjne adresowane do członków PIKE powinny zostać uchylone, a postępowania w sprawach, których dotyczy niniejsze stanowisko, powinny zostać umorzone,** z przyczyn wskazanych zarówno w niniejszym piśmie, jak i w stanowiskach PIKE wyrażanych w toku postępowania w pierwszej instancji i we wnioskach o ponowne rozpatrzenie sprawy, w tym w szczególności ze względu

na brak sporów w zakresie dostępu do kabli członków PIKE, a zatem i ze względu na to, że projektowane decyzje nie służą w związku z tym wspieraniu konkurencji.

105. Z ostrożności, na wypadek, gdyby Prezes UKE nie zrezygnował z idei uregulowania ramowych warunków dostępu do kabli telekomunikacyjnych operatorów alternatywnych, członków PIKE, Izba wnosi o uwzględnienie uwag ujętych w niniejszym stanowisku, w możliwie największym stopniu.

Z poważaniem,
Jakub Woźny

Załącznik:

- odpowiedź na wniosek o dostęp do informacji publicznej z 19 września 2019 r.

DR.WORK.0143.4.2019.2

Wniosek w formie elektronicznej z dnia 11 września 2019 r.

Wnioskodawca: Kinga Pawłowska – Nojszewska, Departament Regulacji, Kancelaria Media

Podmiot udostępniający informację publiczną	Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej ul. Giełdowa 7/9 01-211 Warszawa
Imię i nazwisko osoby, która wytworzyła informację publiczną lub odpowiada za jej treść (osoba podpisująca dokument/informację) wraz z jej stanowiskiem służbowym:	Tomasz Bator Zastepca Dyrektora Departamentu Regulacji
Imię i nazwisko osoby, która udostępniła informację publiczną wraz z jej stanowiskiem służbowym:	Aldona Gawron Główny Specjalista w Wydziale Ofert Ramowych i Kosztów Departamentu Regulacji
Forma przekazania informacji publicznej (zakreślić właściwe pole krzyżykiem): x *przesłanie informacji pocztą elektroniczną na adres* □ *dysk CD (w zależności od sposobu i formy)* □ *inna forma przekazania informacji (podać jaka: listownie, ePUAP, PUE)*	*Adres poczty elektronicznej/adres:* kinga.pawlowska@kancelaria.media.pl
Zakres informacji: Przekazanie modelu kosztowego (modelu do wyznaczania opłat), który obowiązany jest stosować Orange Polska S.A. z siedzibą w Warszawie (dalej „OPL") przy wyznaczaniu opłat za dostęp do usługi Lokalnej Pętli Abonenckiej (dalej „LLU"), w tym do Lokalnej Pętli Światłowodowej (dalej „LPŚ"), oraz za Nadzór i Interwencję. Chodzi o model niezasilony żadnymi danymi OPL, sam niewypełniony model.	
Data udostępnienia informacji publicznej: 19 września 2019 r.	*Uwagi:*
Treść udostępnianej informacji publicznej:	

Decyzją z dnia 30 grudnia 2010 r.[1], Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (dalej „Prezes UKE") określił rynek właściwy jako krajowy rynek świadczenia usług hurtowego (fizycznego) dostępu do infrastruktury sieciowej (w tym dostępu dzielonego lub w pełni uwolnionego) w stałej lokalizacji (dalej „Rynek 4"), nałożył na OPL m.in. obowiązek, o którym mowa w art. 40 ust. 1 Pt, polegający na ustalaniu opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego w oparciu o koszty ponoszone OPL. W związku z powyższym, opłaty OPL na Rynku 4 (LLU/LPŚ/Nadzór i Interwencję) zostały wyznaczone w trybie art. 40 Pt, w myśl którego OPL przedstawia uzasadnienie wysokości opłat wyznaczonych na podstawie kosztów ponoszonych OPL (art. 40 ust. 2 Pt). Zgodnie z art. 40 ust. 3 Pt Prezes UKE przeprowadza weryfikację wysokości kosztów, a w przypadku stwierdzenia ich nieprawidłowości samodzielnie ustala opłaty w odrębnej decyzji. W przypadku opłat na Rynku 4 Prezes UKE nie stwierdził nieprawidłowości. Opłaty zostały zatwierdzone w „Ofercie ramowej określającej ramowe warunki dostępu telekomunikacyjnego w zakresie rozpoczynania i zakańczania połączeń, hurtowego dostępu do sieci TP, dostępu do łączy abonenckich w sposób zapewniający dostęp pełny lub współdzielony oraz dostępu do łączy abonenckich poprzez węzły sieci telekomunikacyjnej na potrzeby sprzedaży usług szerokopasmowej transmisji danych" (dalej „Oferta SOR") z dnia 29 września 2010 r., nr DHRT-WOR-6082-4/10(109), zmienionej w zakresie Rynku 4 decyzjami Prezesa UKE z dnia 2 czerwca 2014 r., nr DHRT-WORK-6082-3/11(448)[2] z dnia 3 lipca 2015 r., nr DHRT-WORK-6082-3/11(611)[3], z dnia 16 maja 2016 r., nr DHRT.WORK.6082.2.2016.3[4]. Mając na uwadze powyższe, Prezes UKE nie dysponuje modelem kosztowym, o którym mowa w Pani wniosku, natomiast decyzje zatwierdzające opłaty na Rynku 4 dostępne są na stronie Urzędu Komunikacji Elektronicznej pod linkami wskazanymi w przypisach.
Dane dotyczące wyłączenia jawności części lub całości informacji publicznej (zakres wyłączenia, podstawa prawna): Wyłączenie jawności w zakresie udostępnianych ww. informacji nie występuje.
Dane dotyczące ewentualnych dodatkowych kosztów związanych ze wskazanym we wniosku sposobem udostępnienia, z koniecznością przekształcenia informacji publicznej w formę wskazaną we wniosku: Dodatkowe koszty nie występują.

Informacja o ochronie danych osobowych:

Na podstawie art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016 r., str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „RODO", informujemy, że:

---

[1] *https://archiwum.uke.gov.pl/files/?id_plik=8136.*
[2] *https://archiwum.uke.gov.pl/decyzja-w-sprawie-zmiany-oferty-sor-16313.*
[3] *https://archiwum.uke.gov.pl/files/?id_plik=20091.*
[4] *https://archiwum.uke.gov.pl/files/?id_plik=23068.*

1. Administratorem Pani danych osobowych przekazanych w niniejszym wniosku jest Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej z siedzibą w Warszawie, ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa.

   Dane kontaktowe: Urząd Komunikacji Elektronicznej (UKE), numer telefonu: +48 22 33 04 000, numer faksu: +48 22 53 49 162, formularz kontaktowy.

2. Dane kontaktowe Inspektora Ochrony Danych: numer telefonu: +48 22 53 49 241, e- mail: iod@uke.gov.pl.

3. Prezes UKE przetwarza dane osobowe w celu wypełnienia ciążących na nim obowiązków prawnych, wynikających między innymi z:

   a) ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej,

   b) ustawy z dnia 16 lipca 2014 r. – Prawo telekomunikacyjne,

   c) ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego,

   d) ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach,

   e) ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

   Podanie danych osobowych w zakresie wymaganym przepisami prawa jest obowiązkowe.

4. Dane osobowe przetwarzane przez Prezesa UKE mogą być udostępniane innym odbiorcom danych osobowych lub kategoriom odbiorców:

   a) podmiotom upoważnionym do odbioru danych osobowych na podstawie odpowiednich przepisów prawa (np. organy administracji, sądy, służby państwowe),

   b) podmiotom, które przetwarzają dane osobowe w imieniu UKE na podstawie zawartej z UKE umowy powierzenia przetwarzania danych osobowych (np. podmioty obsługujące systemy teleinformatyczne UKE lub udostępniające UKE narzędzia teleinformatyczne, podmioty obsługujące i utrzymujące sieć telekomunikacyjną UKE, podmioty świadczące na rzecz UKE usługi doradcze, audytowe i pomoc prawną),

   c) innym administratorom danych przetwarzającym dane we własnym imieniu (np. podmioty prowadzące działalność pocztową lub kurierską, podmioty prowadzące działalność płatniczą).

5. Dane osobowe są przetwarzane przez okres niezbędny do wypełniania obowiązku prawnego Prezesa UKE, a następnie do celów archiwalnych przez okres przewidziany w przepisach kancelaryjno-archiwalnych UKE, przyjętych zgodnie z ustawą o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, tj. w przedmiotowej sprawie przez 10 lat.

6. W związku z przetwarzaniem przez Prezesa UKE danych osobowych, przysługuje Pani:

   a) prawo do uzyskania potwierdzenia, czy Prezes UKE przetwarza Państwa dane osobowe, a jeżeli ma to miejsce, uzyskanie dostępu do treści Państwa danych oraz informacji dotyczących takiego przetwarzania,

   b) prawo do uzyskania kopii danych osobowych,

   c) prawo do sprostowania nieprawidłowych lub uzupełnienia niekompletnych danych, na podstawie i zasadach określonych w art. 16 RODO,

d) prawo do ograniczenia przetwarzania danych, na podstawie i zasadach określonych w art. 18 RODO.

7. Z tych praw może Pani skorzystać:

a) składając wniosek bezpośrednio w UKE (w Centrali pod adresem wskazanym w pkt 1 lub jednej z delegatur UKE znajdujących się w każdym województwie – adresy delegatur znajdzie Pani na stronie www.uke.gov.pl),

b) wysyłając e-mail na adres: iod@uke.gov.pl.

Przepisy RODO określają zakres, w jakim można skorzystać z wyżej wymienionych praw.

Prezes UKE jest uprawniony do weryfikacji tożsamości wnioskujących.

8. Przysługuje Pani prawo do wniesienia skargi do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych na niezgodne z prawem przetwarzanie przez Prezesa UKE danych osobowych.

z up. Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Zastępca Dyrektora Departamentu

Regulacji

Tomasz Bator